

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Cornelii Jansenii Ipreensis Episcopi Augustinus Europaeus
Perperam Dictus**

Wavre, Philippus van

Antverpiae, 1709

Sect. IV. Objecta per Pelagianos Manichæa impossibilitas repudiatur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39351

Objecta per Pelagianos Manichaea impossibilitas ab Augustino repudiatur.

3. Aug. l. i.
ad Bonif. c. 2.

Dicunt illi Manichæi, ait Julianus, quibus modo non communicamus, id est, toti isti quibus dissentimus, quia enim hominis peccato, id est Adæ, liberum arbitrium perierit, & nemo jam potestatem habeat bene vivendi, sed omnes in peccatum carnis suæ necessitate cogantur.

Respondet Augustinus: Quis autem nostrum dicat quod primi hominis peccato perierit liberum arbitrium? de humano genere libertas quidem periret per peccatum, sed illa quæ in Paradiso fuit, habens plenam cum immortalitate justitiam, propter quod natura humana divinæ indiget gratiæ dicente Domino: si vos filius liberaverit, tunc vere liberi eritis: utique liberi ad tene justique vivendum. Nam liberum arbitrium usque adeo in peccatore non periret, ut per illud peccent, maximè omnes qui cum auctoritate peccant, & amore peccati, hoc eis placet quod eis liber.

cap. 3.

Non itaque, sicut dicunt, Nos quidam dicere, & iste audet insuper scribere, OMNES IN PECCATUM VELUTI INVITI CARNIS SUÆ NECESSITATE COGUNTUR; sed si jam in ea arate sunt, ut propriæ mentis utantur arbitrio, & in peccata suâ voluntate præcipitantur. Neque enim agit in eis etiam qui suadet, & decipit, nisi ut peccatum voluntate committant vel ignorantia veritatis, vel delectatione iniquitatis, vel utroque malo & cætitatis & infirmitatis. Sed haec voluntas quæ litera est in malis, quia delictari malis, ideo libera non est in bonis, quia liberata non est. Non potest homo boni alia

DE PROPOSITIONE I. 115

aliquid velle nisi adjuverur ab eo , qui malum non posset velle , hoc est , gratia Dei PER JESUM CHRISTUM DOMINUM NOSTRUM . Ac per hoc bona voluntas quæ se abstrahit à peccato fidelis est , quia justus ex fide vivit . Ad fidem autem pertinet credere in Christum : Et nemo potest credere in eum , hoc est venire ad eum , nisi Fuerit ILLI DATUM .

Ille trahitur ad Christum , cui datur ut credat in Christum . Datur ergo potestas ut Filii Dei sint qui credunt in eum . Quæ potestas nisi derur à Deo à nulla esse potest ex libero arbitrio , quia nec liberum in bono erit , quod liberator non liberaverit , sed in malo liberum habet arbitriam , cui delectationem malicie vel occultus vel manifestus deceptor inseruit , vel ipse sibi persuasit .

Dixerat Julianus eum , cuius voluntatem nos dicimus à Domino præparari ita fieri voluntatis bona , ut bonum velle cogatur .

Respondet Augustinus : Quod absit ut dicatur à nobis : Si enim cogitur non vult . Et quid absurdius , quam ut dicatur nolens velle quod bonum est ? ... Natura humana , quamvis mutabilis , quantum ad id pertinet quod condita est , bona est : quæ non solum sine virtute facta est , verum etiam per vitium mala est , capax est boni quo bona sit . Hæc vera sententia fallacem Manichæorum evertit insaniam .

Cum igitur S. Augustinus tanto conamine amoliatur à se Manichæorum impossibilitatem , videtur Calvinianam & Lutheranam , priulquam exortæ sunt , hæreses confutasse , ut non injuriæ Sacra Tridentina Synodus Augustini verbis sanctionem suam confirmaverit , vetueritque utī voce à Patribus damnata , impossibilia hominē Justificato præcepta . Nam quod in Manichæis defestati sunt Patres priores afferentibus propter naturam malam non posse vitari peccatum ; id in posterioribus execratur Ecclesia non quidem

H. 2

prop.

116 L'BER PRIMUS

propter commixtionem naturæ malæ, sed propter corruptionem factam per Adam affirmantibus præcepta homini quantolibet gratiæ adjutorio munito esse *impossibilia*, signanter Præceptum : *Non concuſſes* : & tamen semper peccari in eo quod cavēri non potest.

Et quemadmodum Augustinus cum propter necessitatem quamdam à ſe aſſertam, Manichæis faviſſe videretur atque impossibilitatem boni operis voluntati humanae adſicuſſe, ipſe ſui interpretem egiſ, oſtenditque nullam vel ignorantiam aut difficultatem eſſe hujusmodi, ut Deo opitulante, ſuperari non poſſit, adeoque nullum homini præceptum *impossibile*; ita & Tridentina Synodus : *Deus impossibilia non juliet, ſed jubendo admonet facere quod poſſis, & petere quod non poſſis, & aſjuvat ut poſſis.*

Admittit quidem Augustinus *impossibile eſſe* naturæ bene agere ad ſenſum Pelagianorum, ſive ſolis ſuis viribus frætæ. Admitit etiam *impossibile legi*, juxta illud Apostoli : *Quod imposſibile erat legi, hoc eſt per carnalem präumptionem, quā ſuperbi ignorantes Dei iuſtitiam, & ſuam volentes conſtituere, iuſtitiae Dei non ſunt ſubjecti, ut ipſe exponit.* At inficiatus eſt ſemper illam abſolutam quam Manichæi delirabant, quamque Auguſtino Pelagiani affingebant impossibilitatem. Unde & Pelagio objicienti : *Quomodo Deo pro illici peccati reatu ſubditus eſſe poſterit, quod ſuum non eſſe cognoverit? ſuum enim non eſt, ſi neceſſarium eſt.* Aut ſi ſuum eſt, voluntarium eſt: & ſi voluntarium eſt, vitari poſteſt.

Respondet : *Nos respondemus, ſuum eſt omnino, ſed vitium quo committitur nondum omni ex parte ſanatum eſt: quod quidem ut inoleſceret, de non recte uſa ſanitate deſcendit. Ex quo vitio jam male volens vel infirmitate, vel cecitate plura committit.*

Pro

L. 3. ad Bo.
nif. c. 2.

L. de nat. &
Grat. c. 30.

*Pro quo supplicandum est ut sanetur, & deinceps in
perpetua sanitate vivatur; non superbiendum quasi
homo eadem potestate sanetur, quā potestate virtutus
est.*

Similiter ait alibi: *Ut in peccatum iret, sufficit cap 23.
ei liberum arbitrium quo se ipse vitiat: ut autem
redeat ad Justitiam, opus habet medico, quoniam
sanus non est; opus habet vivificatore, quia mor-
tuus est.*

CAPUT III.

*De Impossibilitate Praeceptorum à
Pelagio & Cœlestio objecta,*

*Et quemadmodum in his, ita in Jan-
senio per Maximum Doctorem
Ecclesiæ refutatâ.*

PRÆNOMINATI Pelagi dogmatis Principes non modò Manichæam, quæ absoluta est, & omne voluntarium perimit, impossibilitatem invidiosissimè Catholicis in Augustinum arietando impegerunt; sed alteram quamdam relativam ad Præsentem humani generis statum impossibilitatem, velut absurdam Christianis auribus objectarunt, quam ex gratiæ necessitate ad bonum fluere contendebant. Necque enim cum Manichæis, & Calvinistis existimabant cum gratiâ præcepta nullo pacto adimpleri posse, quin potius sine gratia quidem posse, sed cum gratia facilius posse concedebant, prout ipse Augustinus frequenter observat, signanter Epistola 106. ex libro Pelagi dicentis: 106. Aug epo Ideò Dei gratiam hominibus dari, ut quod facere Ex libro de per liberum jubentur arbitrium, facilius possint Gr.Ch.c.29c.